

Legea concurenței, modificată și completată prin OUG 31/2015	Amendamente propuse	Observații/motivație din partea Consiliului Concurenței	Observații si propunere text
<p>Art. 21 (3) Funcția publică de specialitate pentru Consiliul Concurenței este cea de inspector de concurență.</p>	<p>Alineatul 3 al articolului 21 se modifică și va avea cu următorul cuprins:</p> <p>“(3) Funcția publică de specialitate pentru Consiliul Concurenței este cea de inspector de concurență. Prin derogare de la prevederile art. 56 din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, ocuparea funcției publice de specialitate se face numai prin promovare sau recrutare.”</p>	<p>Având în vedere activitatea specifică pe care o realizează inspectorii de concurență, este necesar ca accesul la funcția de inspector de concurență să fie realizat în baza unui proces riguros de selecție. Astfel, ocuparea funcției publice de inspector de concurență se va realiza doar prin promovare sau prin recrutare (conform legii privind statutul funcționarilor publici, recrutarea implică organizarea unui concurs de selecție).</p>	
<p>In prezent nu exista o astfel de prevedere in lege</p>	<p>După litera (a) alineatul (1), articolul 25 se introduce o nouă litera lit. (a¹), cu următorul cuprins:</p> <p>a¹) efectuează examinări preliminare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a);</p>	<p>În prezent, la art. 25 din lege sunt prevăzute ca și atribuții ale CC realizarea de investigații privind încălcarea legii și investigații utile pentru cunoașterea pieței, dar nu și realizarea de examinări preliminare în vederea exercitării din oficiu a acestor atribuții prevăzute.</p> <p>La art. 34 (2) în schimb este prevăzută</p>	<p>Observații:</p> <p>Practic, prin propunerile actuale care redefinesc examinarea preliminară este creată o a doua procedură de investigație, fără ca aceasta să beneficieze de cadrul procedural al investigației. Se pune, astfel, atât problema utilității unei</p>

		<p>posibilitatea realizării de examinări preliminare în vederea exercitării din oficiu a atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin.(1) lit a si g.</p> <p>Astfel, în vederea corelării dispozițiilor art. 34 alin (2) cu cele ale art. 25 alin (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, este necesară introducerea unei litere a¹) la art. 25 alin. (1), care să prevadă ca și atribuție a CC realizarea examinării preliminare.</p>	<p>astfel de proceduri, cât și a asigurării garanțiilor procedurale pentru întreprinderi.</p> <p>Dacă este avută în vedere eficientizarea activității Consiliului Concurenței, o soluție mai simplă și mai corectă ar fi ca, după declanșarea oricărei investigații să aibă loc, după o anumită perioadă (3-6 luni), o etapă în care aceasta să fie evaluată din punct de vedere al probatorului și să se decidă continuarea sau nu a investigației, în funcție de elemente de fapt din acel moment.</p> <p>În plus, considerăm că această prevedere nu este necesară, dat fiind că art. 25 alin. (2), citat mai jos, prevede și în prezent abilitatea CC de a realiza examinări preliminare în scopul aplicării art. 25(1):</p>
--	--	---	--

			<p>„În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și g), Consiliul Concurenței poate realiza examinări preliminare, în cadrul cărora are dreptul să solicite informațiile și documentele necesare, potrivit prevederilor art. 34 alin. (2).”</p> <p>În cazul în care se menține propunerea CC, este necesară abrogarea parțială a art. 25(2) din prezent.</p> <p>În plus, propunem o reglementare amănunțită a noțiunii și procedurii aferente <i>“examinării preliminare”</i>. Prevederile ar trebui să cuprindă momentul, condițiile în care aceasta poate fi demarată și efectuată, precum și etapele procedurale ale acesteia (actele necesare demarării, desfășurării și finalizării unei astfel de proceduri – e.g. Ordin).</p> <p>În cazul în care considerați că</p>
--	--	--	---

			<p>această reglementare nu este oportună de introdus în lege, propunem emiterea unui Regulament / unor Instrucțiuni prin care să se reglementeze <i>examinarea preliminară</i>. Facem mențiunea că actualul Capitol III, Secțiunea 1 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Concurenței reglementează extrem de succint etapa <i>examinării preliminare</i>.</p>
<p>Art. 51 Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 0,1% la 1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu intenție sau din neglijență de întreprinderi ori asociații de întreprinderi:</p> <p>c) furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o</p>	<p>Litera (c) alineatul (1) articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>c) furnizarea de informații inexacte ori de documente care induc în eroare sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate potrivit prevederilor art. 34 alin. (2);</p>	<p>Se introduce în lege posibilitatea de a sancționa întreprinderile pentru nefurnizarea de informații solicitate în cadrul examenelor preliminare efectuate de către Consiliul Concurenței. Potrivit Legii, în exercitarea atribuțiilor de la art.25 alin. (1) lit.a) și g), Consiliul Concurenței poate realiza examinări preliminare și are dreptul de a solicita informații și documente. Legea prevede un drept al CC de a solicita informații și o obligație pentru întreprinderi de a le furniza, dar</p>	<p>Cu privire la aplicarea sancțiunilor pentru nefurnizarea informațiilor, formulăm următoarele propuneri:</p> <p>1) Activitatea de examinare preliminară reprezintă doar o fază premergătoare, anterioară deschiderii unei investigații.</p> <p>Apare așadar riscul de a nu mai exista nicio diferență între faza de examinare preliminară și</p>

<p>solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 34 alin. (2);</p>		<p>nu prevede o sancțiune aplicabilă în cazul nerespectării acestei obligații. În practică aceasta conduce la inaplicabilitatea prevederilor art. 34 (2) și, în consecință, la îngreunarea activității de examinare preliminară, știut fiind că în majoritatea cazurilor autoritatea de concurență trebuie să facă demersuri repetate pentru a obține informațiile necesare analizei și că, în multe cazuri, solicitările de informații sunt singurele instrumente de a colecta informații despre o încălcare a legii.</p>	<p>faza de investigație, dacă părțile neinvestigate vor fi ținute să dea informații sub sancțiunea plății unei amenzi.</p> <p>Aplicarea unei amenzi la cifra de afaceri în ipoteza în care o societate nu este nici investigată și nici nu există argumente clare că ar fi realizat vreă faptă anticoncurențială, prezintă riscul de a fi disproporționată și de a ridica probleme din perspectiva încălcării unor drepturi protejate de CEDO, inclusiv prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare.</p> <p>Consiliul Concurenței are posibilitatea de a deschide o investigație, caz în care poate sancționa nefurnizarea de informații de către societate.</p> <p>Dacă totuși se dorește impunerea unor amenzi,</p>
--	--	--	--

			<p>acestea ar trebui să fie mai mici decât cele aplicabile în cadrul investigațiilor, având în vedere contextul mult diferit între cele două situații.</p> <p>2) În ceea ce privește situația documentelor solicitate, propunem ca sancțiunea pentru nefurnizarea acestora să fie aplicată numai dacă documentele aparțin întreprinderii care primește solicitarea și numai dacă aceste documente chiar există și se află în posesia întreprinderii căreia i-au fost solicitate (de exemplu: în cazul în care se cer documente vechi pe care întreprinderea nu le mai deține, aplicarea amenzii nu s-ar justifica pentru netransmiterea acestora). Această circumstanțiere considerăm că ar trebui prevăzută expres în cuprinsul textului de lege.</p>
--	--	--	---

			<p>3) Propunem ca o sancțiune să fie aplicată și pentru cazul în care o autoritate publică nu răspunde sau răspunde inexact la solicitările Consiliului Concurenței (mecanismul propus mai jos este aplicabil și situației în care o autoritate publică nu execută o decizie a Consiliului Concurenței emisă în baza art. 8 din LC). Mecanismul de sancționare propunem să fie unul asemănător celui instituit de art. 25 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ și fiscal, care prevede că pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești de către o autoritate publică conducătorul acesteia este pasibil să fie sancționat cu o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere.</p>
--	--	--	--

			<p>În final, dorim să facem unele propuneri suplimentare privind individualizarea sancțiunilor (atât privind aplicarea art. 51 în discuție, cât și pentru aplicarea art. 53 din LC). Așadar, propunem ca regulile – sau cel puțin criteriile (nivel de bază, durată, circumstanțe etc) privind individualizarea sancțiunilor să fie reglementate prin lege și nu printr-un act normativ secundar, asigurându-se astfel respectarea principiului “nulla poena sine lege” precum și principiul proporționalității pedepsei cu fapta.</p>
<p>Constituirea unui fond de dezvoltare și investiții. În prezent nu există o astfel de prevedere în lege.</p>	<p>După alineatul 3 al articolului 31 se introduce un nou alineat, alin. 4, cu următorul cuprins: „(4) Sumele prevăzute la alin. (1) se fac venituri la bugetul Consiliului Concurenței. Criteriile de alocare a acestor venituri se stabilesc prin Regulament al Consiliului</p>	<p>Se propune constituirea unui fond de dezvoltare și investiții al Consiliului Concurenței, având ca sursă sumele provenite din taxa de autorizare a concentrărilor economice.</p>	<p>Observații: Propunem o atenție sporită a autorității în ceea ce privește acest fond și realizarea unor modificări necesare legislației secundare relevante, astfel încât</p>

	Concurenței.”		<p>sa nu se ajungă în situația în care taxele de autorizare să fie legate intrinsec de acest fond, astfel încât autoritatea sa aibă un interes direct în mărirea uneori artificială a taxei de autorizare (de exemplu, practica autorității este neunitară cu privire la includerea/excluderea în cifra de afaceri care se folosește pentru stabilirea taxei de autorizare a vânzărilor intra-group ale unei societăți, ceea ce duce la mărirea artificială și a taxei de autorizare).</p> <p>De asemenea, pentru mai multă claritate, textul prevăzut la alin. (4) ar trebui armonizat cu prevederile alin. (3) al aceluiași articol, conform căruia: <i>„sumele provenind din plata taxei prevăzute la alin. (1) se varsă la bugetul de stat în termen și conform procedurilor stabilite de</i></p>
--	---------------	--	---

			<p><i>reglementările fiscale”.</i></p> <p>În plus, ar trebui ca sumele din fond să fie folosite exclusiv în scopul îmbunătățirii aplicării legislației de concurență, de exemplu pentru efectuarea de studii de piață, iar legea să circumstanțieze acest lucru.</p>
<p>In prezent nu exista o prevedere expresa in lege.</p>	<p>După alineatul 5 al articolului 34 se introduc trei noi alineate alin. (6), (7) și (8), cu următorul cuprins:</p> <p>(6) În baza art. 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, Consiliul Concurenței, în scopul aplicării articolelor 101 și 102 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene, poate să facă schimb sau să utilizeze ca mijloc de probă orice element de fapt sau de drept, inclusiv informații confidențiale cu Comisia Europeană, precum și cu oricare altă autoritate de concurență dintr-un stat membru al Uniunii Europene împuternicită în acest sens.</p> <p>(7) Consiliul Concurenței poate</p>	<p>Propunem aplicarea modelului Art. 12 Regulamentul 1/2003 în cazurile implicând state non-membre UE și implicit modificarea legii concurenței în acest sens.</p> <p>Este de dorit preluarea Recomandarii OCDE în domeniu, având în vedere statutul de asociat al CCR la CC-OCDE și obligațiile ce derivă din acest statut (asocierea și implemenatrea tuturor Recomandărilor Consiliului OCDE în domeniul concurenței).</p> <p>In cadrul Grupului de Lucru 3 privind concurența și reglemenatrea din cadrul CC-OECD, imposibilitatea efectuării schimbului de informații confidențiale între autorități de concurență a fost</p>	<p>Propunere text și observații:</p> <p>Reglementarea cooperării Consiliului cu alte autorități de concurență este binevenită. În același timp, avem următoarele observații:</p> <p>În completare, propunem să se prevadă în mod expres că „Toate informațiile obținute de către Consiliul Concurenței prin colaborarea sa cu alte autorității de concurență (inclusiv Comisia Europeană) fac parte din dosarul</p>

	<p>proceda în conformitate cu prevederile alineatului (1) și în cazurile în care cooperează cu alte autorități de concurență din alte state în afara Uniunii Europene în scopul aplicării prevederilor concurențiale.</p> <p>(8) Consiliul Concurenței poate transmite informațiile în conformitate cu prevederile alineatului (1) cu condiția ca autoritatea de concurență care le primește:</p> <p>a. să le folosească numai pentru aplicarea prevederilor de concurență și în scopul pentru care au fost colectate de către Consiliul Concurenței;</p> <p>b. să protejeze caracterul confidențial al acestor informații și să transmită aceste informații terților numai cu acordul prealabil al Consiliului Concurenței.</p>	<p>identificată ca o problemă majoră în special, în domeniul cartelurilor transfrontaliere.</p> <p>Există totuși câteva jurisdicții OCDE în care schimbul de informații confidențiale între autorități de concurență care nu sunt parte la un acord regional se realizează cu succes în baza unor prevederi din legislația națională în domeniul concurenței și fără să fie necesar consimțământul părților interesate (fără waiver) sau încheierea unui acord de cooperare bilateral în materie de practici anticoncurențiale transfrontaliere. Este vorba de Marea Britanie, Australia, Canada și Germania. Aceste prevederi legislative care permit transmiterea de informații confidențiale de către o autoritate de concurență chiar și în lipsa acordului părții interesate sunt cunoscute sub numele de gateway informațional. Acest mecanism inspirat după modul de funcționare a ECN este implementat fie pe bază de reciprocitate și reglementare în detaliu a condițiilor care trebuiesc îndeplinite pentru a fi posibil schimbul de informații confidențiale (model UK), fie este proiectat astfel încât să acopere</p>	<p>investigației”.</p> <p>Doar astfel aceste informații pot fi puse la dispoziția părților investigate, cu respectarea regulilor de acces la dosar, conform instrucțiunilor relevante în scopul respectării dreptului la apărare al părților implicate.</p> <p>În ceea ce privește comunicarea de informații confidențiale către state din afara UE, considerăm că nu există suficiente detalii cu privire la standardul de protecție a drepturilor omului și standardele de confidențialitate și securitate aplicabile informațiilor preluate, astfel încât să se poată realiza acest transfer doar în baza Legii concurenței nr. 21/1996. Reglementarea condițiilor în care s-ar realiza astfel de schimburi de informații ar putea intra mai degrabă în sfera de aplicare a unor tratate bilaterale.</p> <p>În plus, transmiterea de</p>
--	--	--	--

		<p>numai cazurile antitrust nu și concentrările economice transfrontaliere (Germania), fie este discreționar (lasă libertate autorității de concurență care transmite informații confidențiale să decidă dacă este necesară stabilirea unor limite în utilizarea respectivelor informații de către autoritatea recipientă – Australia). În termenii acestor acorduri, în absența consimțământului specific al autorității careia i se solicită, autoritatea de concurență care solicită nu poate utiliza informațiile partajate decât în investigația pe care a menționat-o în cererea sa.</p>	<p>informații confidențiale ale societăților sau altor persoane, fără acordul lor, riscă să ridice probleme de încălcare a drepturilor la apărare ale persoanelor, a drepturilor la viață privată precum și a unor drepturi de proprietate intelectuală.</p> <p>În lipsa existenței garanțiilor că standardele legale ale autorităților de concurență care ar primi informațiile sunt similare celor de la nivelul UE, considerăm că introducerea acestor prevederi în Legea concurenței nr. 21/ 1996 riscă să afecteze drepturile și interesele societăților românești sau care acționează pe piața din Romania. Aceste îngrijorări ar putea fi diminuate prin introducerea unui punct c. la alineatul (8) propus al articolului 34 cu următorul conținut:</p> <p><i>c. să ofere garanțiile necesare în ceea ce privește respectarea dreptului la</i></p>
--	--	--	--

			<p>apărare, precum și a altor drepturi de natura dreptului la viață privată , a dreptului de proprietate și a altor drepturi ale omului consacrate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de legislația Uniunii Europene.</p> <p>În ceea ce privește alin. (8) lit. b), considerăm că informațiile care pot fi transmise terților numai cu acordul Consiliului Concurenței ar trebui să fie informațiile în varianta lor neconfidențială, după cum caracterul confidențial al acestora a fost solicitat de întreprinderea care a furnizat informațiile în discuție către Consiliul Concurenței (și, bineînțeles, aprobat de acesta din urmă).</p>
<p>Avertizorul de concurență Nu există dispoziție legală privind avertizorul de concurență, aceasta urmează a fi introdusă în</p>	<p>Dupa articolul 34 se introduce un nou articol, art. 34¹ cu următorul cuprins: „Art. 34¹ (1) Sunt avertizori de concurență persoanele fizice care furnizează</p>	<p>La nivelul Consiliului Concurenței funcționează deja, începând cu anul 2015, o platformă electronică de comunicare cu potențialii avertizori de concurență, cu respectarea anonimatului avertizorului, dacă el</p>	<p>Observații:</p> <p>În primul rând, avertizorii ar trebui să existe doar pentru înțelegerile orizontale –</p>

<p>secțiunea care vizează instrumentele de investigație (solicitări de informații, declarații, inspecții).</p>	<p>Consiliului Concurenței informații privind posibile încălcări ale prezentei legi.</p> <p>(2) Consiliul Concurenței poate acorda o recompensă financiară avertizorilor de concurență pentru furnizarea de informații și elemente probatorii care permit Consiliului Concurenței să stabilească o încălcare de tipul înțelegerilor sau practicilor concertate orizontale interzise prin dispozițiile art. 5 din prezenta lege sau ale art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.</p> <p>(3) Avertizorii de concurență angajați ai întreprinderilor care beneficiază de aplicarea politicii de clemență conform prevederilor art. 53 alin. (3) din lege nu au dreptul de a obține recompensa prevăzută la alin. (2).</p> <p>(4) Cuantumul total al recompensei prevăzute la alin. (2) este de 1% din totalul amenzilor aplicate prin decizia Consiliului Concurenței prin care se constată încălcarea, fără a putea depăși echivalentul în lei a 100.000 Euro la data plății. În situația în care există mai mulți avertizori de concurență care se</p>	<p>solicită acest lucru. Și în cadrul Uniunii Europene, în numeroase state membre, există posibilitatea ca persoanele fizice să informeze autoritatea de concurență cu privire la săvârșirea cartelurilor.</p> <p>Autoritățile naționale de concurență s-au poziționat însă diferit față de recompensarea financiară a acestor persoane. Astfel, instituția „informants” există în state precum Germania, Olanda, Danemarca ș.a., fără însă să fie prevăzută posibilitatea recompensării financiare a acestor persoane. Posibilitatea recompensării acestor persoane este prevăzută în Marea Britanie, Ungaria, Slovacia.</p> <p>Consiliul Concurenței are în vedere, prin introducerea posibilității recompensării financiare a avertizorului de concurență, stimularea persoanelor fizice să furnizeze Consiliului Concurenței informații de calitate, care să conducă la detectarea și probarea cartelurilor.</p> <p>O măsură stimulative pentru avertizori ar trebui să ia în considerare durata procedurilor administrative, în așa fel</p>	<p>cartelurile – care îndeobște sunt secrete, nu pentru acordurile verticale și cu atât mai puțin pentru abuzurile de poziție dominantă. Acolo unde a fost introdusă instituția avertizorului, aceasta este destinată descoperirii celor mai grave încălcări ale regulilor de concurență, nu a oricărei încălcări a Legii concurenței.</p> <p>În al doilea rând, considerăm necesar ca alin. (1) propus să fie completat după cum urmează: <i>„Sunt avertizori de concurență persoanele fizice care furnizează Consiliului Concurenței din propria inițiativă informații privind posibile încălcări ale prezentei legi, care nu au făcut sau nu fac încă obiectul unei investigații”.</i></p> <p>Considerăm că recompensarea financiară a avertizorilor de concurență este dificil de</p>
--	---	--	---

	<p>califică pentru obținerea recompensei prevăzute la alin. (2), recompensa se împarte între aceștia în condițiile stabilite prin instrucțiuni. În vederea plății recompensei prevăzute la alin. (2), se constituie la nivelul Consiliului Concurenței un fond special, în conformitate cu prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, destinat exclusiv realizării scopului menționat.</p> <p>(5) Recompensa prevăzută la alin. (2) este stabilită prin decizie a Consiliului Concurenței și este plătită avertizorului de concurență după comunicarea către părți a deciziei Consiliului Concurenței prin care se constată încălcarea în cazul respectiv.</p> <p>(6) Consiliul Concurenței protejează identitatea avertizorului de concurență.</p> <p>(7) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, criteriile și procedura de acordare a recompensei financiare prevăzute la alin. (2)".</p>	<p>încât să se poată efectua plata recompensei pentru avertizori la finalizarea investigației, nu la rămânerea definitivă a deciziei în instanță. Pentru a se putea efectua plata recompensei după comunicarea deciziei este necesară constituirea la nivelul CC a unui fond special în conformitate cu prevederile Legii finanțelor publice nr. 500/2002. Fondul special va fi folosit numai pentru scopul declarat în legea specială aceasta din urmă stabilind foarte clar condițiile în care se poate utiliza.</p>	<p>administrat și poate conduce, frecvent la rezultate abuzive. Astfel, o lăudabilă atitudine responsabilă din punct de vedere civic poate degenera într-o vânătoare de informații cu privire la activitatea colegilor inclusiv pe fondul unei dorințe de răzbunare, spre exemplu după sau în contextul încetării relației de muncă.</p> <p>De aceea, considerăm inoportună recompensarea pecuniară a avertizorilor în acest moment.</p> <p>Precizăm că platforma avertizorilor de concurență a fost lansată la începutul anului 2015, fără a exista stimulente financiare, iar Consiliul Concurenței nu a furnizat nicio analiză a rezultatelor funcționării până în prezent a platformei și nu explica de ce s-ar impune adăugarea recompensei financiare la un termen atât de scurt după lansarea platformei.</p>
--	--	--	---

			<p>Dacă autoritatea a realizat o analiza din care rezultă ca este absolut necesară existența unei recompense pentru ca mecanismul avertizorilor sa fie pus in aplicare, acesta ar trebui circumstanțiat prin introducerea unor condiții de acordare, în ceea ce privește:</p> <p>(i) gravitatea faptelor cu privire la care se furnizeaza informații:</p> <ul style="list-style-type: none">- spre exemplu, să fie recompensată doar furnizarea de informații din proprie inițiativă, cu privire la înțelegeri între concurenți privind fixarea prețurilor de vânzare a produselor către terți, limitarea producției sau a vânzărilor, respectiv împărțirea piețelor sau a clienților (similar cu modificările propuse la art. 63) <p>(ii) calitatea informațiilor furnizate :</p> <ul style="list-style-type: none">- spre exemplu, să fie recompensata doar furnizarea, din proprie initiativa, de informații care sunt esențiale pentru probarea și sancționarea faptelor anticoncurențiale
--	--	--	--

			<p>respective;</p> <p>(iii) atitudinea avertizorilor față de faptele anticoncurențiale respective:</p> <p>- spre exemplu, să fie recompensați doar avertizorii care pot dovedi că (a) au intrat legal în posesia informațiilor respective, și (b) au avertizat la momentul respectiv managementul organizației cu privire la caracterul anticompetitiv/ ilegal al faptelor în cauză.</p> <p>De asemenea, consideram ca aceste calificari, de nivel principal, ar trebui sa fie consacrate la prin LC (iar nu prin legislatia secundara).</p> <p>Pentru a evita posibile abuzuri și pentru a suprima eventuale denunțări (avertizări) calomnioase, propunem în oglindă la posibilitatea de a primi o recompensă și o prevedere care să reglementeze</p>
--	--	--	--

			<p>sanționarea acelor persoane care cu rea-credință se adresează Consiliului Concurenței ca și avertizori. Propunem ca simpla constatare a inexistenței faptei să nu ducă la impunerea unei sancțiuni, ci aceasta să fie aplicată numai în condițiile în care se dovedește reaua-credință a avertizorului în formularea acuzațiilor. Sancțiunea ar avea o natură contravențională și ar fi aplicată de Consiliul Concurenței (sumele astfel colectate s-ar putea vira în contul special destinat exclusiv acordării recompenselor prevăzut la alin. (4) propus). În caz de rea-credință, identitatea avertizorului ar trebui comunicată întreprinderii relevante (pentru ca această să își exercite dreptul de a se îndrepta împotriva denunțatorului (avertizorului)</p>
--	--	--	---

			<p>calomnios în baza dreptului comun).</p> <p>Propunere text:</p> <p>"1) Sunt avertizori de concurență persoanele fizice care furnizează, din proprie inițiativă, Consiliului Concurenței informații privind posibile înțelegeri anti-concurențiale grave între concurenți, sancționabile prin însăși obiectul lor, care nu au făcut sau nu fac încă obiectul unei investigații".</p> <p>(2) Consiliul Concurenței poate acorda o recompensă financiară avertizorilor de concurență pentru furnizarea de informații și elemente probatorii esențiale care permit Consiliului Concurenței să stabilească o încălcare de tipul înțelegerilor sau practicilor concertate grave dintre concurenți, așa cum</p>
--	--	--	---

			<p>acestea sunt definite la art. 7 alin. (4) lit. a) din prezenta lege, interzise prin dispozițiile art. 5 din prezenta lege sau ale art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”</p> <p>Propunere texte și observații:</p> <p>Se propune introducerea următorului paragraf:</p> <p><i>(3)¹ Avertizorii de concurență care furnizează informații Consiliului Concurenței de natură a aduce atingere unor obligații legale de confidențialitate ale acestora, precum și informații calificate drept secrete de serviciu nu au dreptul de a obține recompensa prevăzută la alin. (2). Probele astfel aduse de aceste persoane nu vor putea fi utilizate la instrumentarea cazului.</i></p> <p>Propunerea de reglementare</p>
--	--	--	---

			<p>actuala este de natura a aduce grave atingeri relațiilor normale dintre angajat și angajator, putând afecta funcționarea societăților comerciale și, implicit, mediul economic în ansamblul său.</p> <p>O persoană fizică ar putea fi tentată să-și încalce obligația de confidențialitate față de întreprinderea pentru care lucrează sau pentru care a prestat un anumit serviciu, în speranța că informațiile furnizate ar putea atrage o sancțiune din partea Consiliului Concurenței.</p> <p>Modul în care propunerea de modificare a LC este redactată ar putea avea efectul de a încuraja avertizorii de concurență în sensul violării obligațiilor de confidențialitate de care majoritatea angajaților</p>
--	--	--	--

			<p>sunt ținuți în virtutea relațiilor de muncă.</p> <p>În acest context, se pune și problema moralității și oportunității unei asemenea reglementări.</p> <p>Mai mult, în condițiile în care LC reglementează numai o <i>posibilitate</i> a persoanelor fizice de a furniza informații Consiliului Concurenței, nefiind vorba de o obligație legală în acest sens, s-ar putea pune inclusiv problema comiterii, de către avertizorii de concurență a infracțiunii prevăzute de art. 304 c.p., respectiv divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice.</p> <p>În cazul în care, în urma sesizării Consiliului Concurenței de către un avertizor de concurență, sunt sesizate autoritățile penale - fie de către Consiliul</p>
--	--	--	--

			<p>Concurenței, fie din oficiu - cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătura cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, sesizarea respectivă trebuie să fie asimilată, din perspectiva Codului penal, unei sesizări penale, făcute prin denunț sau plângere, astfel încât persoana prejudiciată să poată recurge, dacă va fi cazul, și la remediile prevăzute de legea penală.</p> <p>Propunere text: propunem completarea art. 34¹ ce se dorește a fi introdus cu următorul paragraf:</p> <p><i>(8) În cazul în care în urma informațiilor privind posibile încălcări ale prezentei legi furnizate de către avertizori de concurență, Consiliul Concurenței nu a descoperit</i></p>
--	--	--	--

			<p><i>dovezi suficiente privind încălcarea legii, conform art. 41 din lege, iar autoritățile penale au fost sesizate, indiferent de modalitate, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte pe baza informațiilor furnizate de către avertizori de concurență, aceasta va fi asimilată unei sesizări penale în conformitate cu prevederile Codului penal și ale Codului de Procedură Penală.”</i></p> <p>În plus, dacă identitatea avertizorului este secretă, cel puțin informațiile produse de acestea trebuie să se regăsească în dosarul investigației și disponibile părților implicate.</p> <p>Propunem modificarea alin. (5)</p>
--	--	--	---

			<p>în felul următor: „<i>Recompensa prevăzută la alin. (2) este stabilită prin decizie a Consiliului Concurenței și este plătită avertizorului de concurență după expirarea termenului de atacare în instanță de către părți a deciziei Consiliului Concurenței prin care se constată încălcarea în cazul respectiv, în cazul în care decizia nu este atacată. În cazul în care decizia este atacată în instanță, recompensa va fi plătită avertizorului după rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate de instanță, în condițiile stabilite prin decizia finală a instanței, cu privire la fapta anticoncurențială</i>”.</p> <p>Motivăm această completare prin faptul că ar putea fi inoportun ca avertizorul să primească recompensa în baza unei decizii a Consiliului Concurenței care ulterior ar putea fi suspendată sau anulată</p>
--	--	--	---

			<p>de către instanțele de judecată Altfel, va fi greu ca Statul să recupereze recompensa platită, în situația anulării/reducerii sancțiunii și se va pune problema răspunderii materiale a conducătorilor Consiliului Concurenței.</p> <p>Un risc suplimentar identificat vizează situația în care avertizorul de concurență a fost o persoană direct implicată în săvârșirea faptei anticoncurențiale. <u>Exemplu:</u> Situația poate fi dusă și mai departe, identificând cazul în care un simplu angajat al unei întreprinderi trimite un e-mail unei întreprinderi concurente prin care îi comunică prețurile ce urmează să fie practicate de întreprinderea la care acesta este încadrat. Apoi, această persoană poate veni chiar în aceeași zi la Consiliul Concurenței cu propriul e-mail trimis solicitând recompensa. Pentru evitarea acestui scenariu, propunem inserarea</p>
--	--	--	---

			<p>unui alin. (3)² cu următorul cuprins:</p> <p>(3)² Avertizorii de concurență care au fost persoane direct implicate în săvârșirea faptei pe care au denunțat-o nu vor putea obține recompensa prevăută la alin. (2).</p> <p>Nu în ultimul rând, pentru claritate, propunem introducerea unor prevederi fiscale privind metoda de impozitare a recompensei avertizorului.</p>
<p>Interviuri În prezent nu există dispoziție legală privind interviurile, aceasta urmează a fi introdusă în secțiunea care vizează instrumentele de investigație (solicitări de informații, declarații, inspecții).</p>	<p>După articolul 35 se introduce un nou articol, art. 35¹ cu următorul cuprins: Art. 35¹ (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor sale legale, Consiliul Concurenței poate să intervieveze orice persoană fizică sau juridică, care a consimțit la acest lucru. (2) În vederea realizării interviurilor prevăzute la alin. (1), Consiliul Concurenței transmite o solicitare scrisă persoanei sau persoanelor ce urmează a fi interviuate, indicând temeiul legal, scopul, data și locul</p>	<p>Având în vedere necesitatea dezvoltării instrumentelor de investigație, este utilă consacrarea în LC a posibilității Consiliului Concurenței de a derula interviuri cu persoane fizice și juridice care consimt la aceasta. În prezent, între puterile de investigație sunt incluse inspecțiile (în cadrul cărora se pot cere explicații și clarificări întreprinderilor inspectate, inclusiv sub forma interviurilor), solicitările de informații și luarea de declarații în temeiul art. 35 LC. Aceasta din urmă nu conferă însă eficiența necesară în</p>	<p>Observații:</p> <p>La nivelul Comisiei Europene, aceasta poate utiliza următoarele instrumente:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Explicațiile orale (oral explanations conform art. 4 din Regulamentul Comisiei nr. 773/2004) - echivalentul art. 36 alin. (1) lit. c) din Legea concurenței • Declarațiile (statements)

	<p>derulării interviului, precum și sancțiunile prevăzute de prezenta lege. (3) Interviul poate fi realizat prin orice mijloace, inclusiv pe cale electronică, va fi înregistrat pe suport audio-video și consemnat într-un proces –verbal semnat de toți participanții”.</p>	<p>colectarea probelor.</p>	<p>conform art. 3 din Regulamentul Comisiei nr. 773/2004) consemnate în urma realizării unui interviu care este consimțit. diferențele între cele două institutii fiind evidente, conform reglementării din Regulamentul nr. 773/2004.</p> <p>În lumina acestui argument și în măsura în care se va clarifica diferența dintre prezentul art. 35 și propunerea noului art. 35¹, propunem ca termenul „interviu” să fie înlocuit cu termenul „declarație”. Această schimbare a terminologiei utilizate este benefică și datorită faptului că <i>declarația</i> este un termen consacrat juridic, spre deosebire de <i>interviu</i>.</p> <p>Având în vedere reglementarea deja existentă cu privire la posibilitatea Consiliului Concurenței de a lua declarații de la orice persoană fizică sau</p>
--	---	-----------------------------	---

			<p>de la reprezentantul legal al persoanei juridice, care consimte să dea astfel de declarații (art. 35), este esențial să se clarifice diferența între cele două instituții, respectiv, cea existentă la acest moment (declarațiile care sunt consimțite și care pot fi luate de către Consiliul Concurenței în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale) și cea preconizată a fi introdusă (declarațiile care sunt consimțite și care pot fi luate de către Consiliul Concurenței în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale).</p> <p>Punctăm că este foarte importantă posibilitatea persoanei fizice sau juridice de a refuza să dea o declarație, după cum prevede și alin. (1) al articolului propus, respectiv: „care a consimțit acest lucru”. În acest sens, este important să se precizeze în textul propus ca solicitarea scrisă transmisă va cuprinde mențiunea expresă a caracterului voluntar al</p>
--	--	--	--

			<p>declarației.</p> <p>În cazul în care persoana nu dorește să declare nimic, Consiliul Concurenței poate recurge în subsidiar la solicitarea de informații (art. 34).</p> <p>În cazul în care persoana fizică refuză să dea o declarație, iar Consiliul Concurenței consideră oportună transmiterea unei solicitari de informații în scris către acesta, trebuie extinsă posibilitatea solicitării informațiilor și pentru persoane fizice. În acest caz, sancțiunea prevăzută la noul art. 52¹ propus ar trebui extinsă și pentru cazul furnizării de către o persoană fizică de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare prin răspunsul la solicitarea scrisă.</p> <p>Propunere text: De asemenea, credem că este importantă precizarea următoare, din punct de vedere al dreptului la apărare:</p>
--	--	--	---

			<p><i>"Persoana ascultată poate fi însoțită la acordarea declarației de un apărător ales. De asemenea, pentru exercitarea dreptului său la apărare, aceasta poate refuza parțial sau în întregime să continue să dea declarații, în orice moment."</i></p> <p>În final, propunem introducerea următorului text:</p> <p><i>„(4) O copie după înregistrarea la care face referire alin. (3) va fi înmănată părții ascultate pentru ca aceasta să îi aprobe conținutul și să o completeze ulterior, în cazul în care dorește.</i></p> <p><i>(5) În cazul în care persoana ascultată are calitatea de angajat în cadrul unei întreprinderi, o copie a înregistrării va fi transmisă și întreprinderii angajatoare."</i></p>
<p>Art.36 alin. (1) (1)Pentru investigarea</p>	<p>Alineatul 1 al articolului 36 se modifică și va avea cu următorul</p>		<p>Observații:</p>

<p>încălcării prevederilor prezentei legi, inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție, cu excepția inspectorilor debutanți, și au următoarele puteri de inspecție(...)</p>	<p>cuprins: Art.36 alin. (1) "Pentru <u>examinarea preliminară</u> și realizarea investigațiilor prevăzute de prezenta lege, inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție, cu excepția inspectorilor debutanți, și au următoarele puteri de inspecție: (...)"</p>	<p>Comisia Europeană, folosind diferite instrumente legale (în mod normal, solicitări de informații sau inspecții), examinează dacă respectivul caz necesită inițierea procedurii de investigație. Utilizarea instrumentelor legale (solicitări de informații și inspecții) încă din stadiul de evaluare inițială conduce la creșterea eficienței investigațiilor și, totodată, asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate a procedurilor.</p> <p>Pentru preluarea acestei modalități de instrumentare a unui caz în legislația națională, este necesară amendarea legii [art. 36], care să prevadă abilitarea inspectorilor cu puteri de inspecție nu numai „pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi” (așa cum este în prezent), ci și „pentru examinarea preliminară și investigarea încălcării prevederilor prezentei legi”, ceea ce ar da posibilitatea efectuării de inspecții încă din etapa de evaluare inițială și</p>	<p>Față de caracterul extrem de intruziv al inspecțiilor inopinate și față de exigența ridicată aplicabilă în dreptul concurenței (CEDO, cauza Menarini, 2013), acestea nu pot avea loc în afara unei investigații. În caz contrar, toate garanțiile procedurale menite să apere părțile pe decursul unei investigații ar trebui preluate și în etapa examinării preliminare. Acest lucru este de natură să înlăture chiar diferențele de esență dintre <i>examinarea preliminară</i> și <i>investigație</i>, caz în care nu s-ar mai justifica diferențierea dintre cele două etape.</p> <p>În subsidiar, Având în vedere faptul că în decursul unei investigații, inspectorii de concurență nu puteau ridica documente care exced obiectul investigației,</p>
---	---	--	--

		<p>ar permite deschiderea de investigații doar în acele cazuri în care este probabil să se constate existența unei încălcări. Aceasta conduce la eficientizarea alocării resurselor CC către cazurile cu impact semnificativ și respingerea într-un stadiu incipient a acelorora fără un asemenea potențial.</p> <p>În ceea ce privește legalitatea, orice inspecție inopinată (anterior sau ulterior declansării investigației) se va efectua doar în baza unei autorizări judiciare date de judecător, care poate fi obținută doar pe baza indiciilor prezentate în cererea de autorizare.</p>	<p>(“fishing expeditions” – a se vedea și decizia CEJ din cauza Deutsche Bahn, 2015), nici în cadrul inspecțiilor derulate în etapa examinării preliminare inspectorii nu pot să aibă posibilitatea de a depăși obiectul acesteia. Acest fapt presupune ca examinarea preliminară să aibă un obiect precis (să vizeze o anumită faptă determinată) care să fie comunicat părților inspectate. Această chestiune presupune o reglementare riguroasă a etapei examinării preliminare.</p> <p>Mai mult, anterior adoptării unui Regulament / unor Instrucțiuni care să reglementeze riguros etapa examinării preliminare, propunem ca noua prevedere privind inspecțiile în această etapă să nu producă efecte și astfel, să nu se aplice.</p>
--	--	--	---

			<p>În plus, se impune ca textul propus pentru a fi inclus in Legea concurenței sa precizeze in mod expres toate garanțiile de care beneficiază întreprinderea inspectata, inclusiv existenta unui ordin care sa fie comunicat întreprinderii care va cuprinde obiectul examinării preliminare, precum si comunicarea autorizării judiciare împreună cu ordinul de inspectie.</p> <p>Totodată, se impune menținerea referirii actuale din Legea concurenței la "Pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi" in conformitate cu prevederile art. 32 din Legea concurenței care stabilesc că "Descoperirea și investigarea încălcărilor prezentei legi, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea</p>
--	--	--	---

			<p>Uniunii Europene incumbă Consiliului Concurenței care acționează prin inspectorii de concurență.”</p>
<p>Art. 36 (5) Consiliul Concurenței desfășoară inspecții la solicitarea Comisiei Europene sau a unei alte autorități de concurență a unui stat membru, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și ale art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, în baza ordinului de inspecție emis de președintele Consiliului Concurenței.</p>	<p>Alineatul 5 al articolului 36 se modifică și va avea cu următorul cuprins: Art. 36 (5) Consiliul Concurenței desfășoară inspecții la solicitarea Comisiei Europene sau a unei alte autorități de concurență a unui stat membru, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și ale art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, în baza ordinului de inspecție emis de președintele Consiliului Concurenței. Consiliul Concurenței poate permite persoanelor autorizate de autoritățile de concurență din statele membre să asiste, să coopereze sau să participe alături de inspectorii Consiliului Concurenței desemnați prin ordin conform alin. (4) la inspecțiile desfășurate de Consiliul Concurenței potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr.</p>	<p>Prin Regulamentul 1/2003 a fost instituită posibilitatea ANC din anumite state membre de a efectua pe teritoriul național inspecții solicitate de alte ANC sau de către Comisia Europeană. Având în vedere că ANC care solicită inspecția cunoaște cazul în detaliu, pentru a eficientiza efectuarea acestor inspecții considerăm necesară participarea în cadrul inspecției/lor și a personalului ANC care a solicitat inspecția (și eventual, acordarea aceluiași puteri de inspecție ca și inspectorilor CC). Recomandarea rezida la sugestia CE în grupul de lucru ECN cooperare. În prezent, 9 state membre au o reglementare similară în legislația națională.</p>	<p>Observații: Față de caracteristicile inspecției inopinate, este necesar ca și în această ipoteză să se aplice obligația ca ordinul de inspecție să fie însoțit de autorizația judiciară obligatorie pentru desfășurarea unei inspecții.</p>

	1/2003.		
<p>Art. 36 (7) La solicitarea Consiliului Concurenței, în ipoteza în care poate exista o opoziție la desfășurarea inspecției, organele de poliție sunt obligate să însoțească și să asigure sprijinul necesar echipelor de inspecție, în exercitarea puterilor de inspecție.</p>	<p>Alineatul 7 al articolului 36 se modifică și va avea cu următorul cuprins:</p> <p>Art. 36 (7) La solicitarea Consiliului Concurenței, în ipoteza în care poate exista o opoziție la desfășurarea inspecției, efectivele Ministerului Afacerilor Interne vor însoți și vor asigura sprijinul necesar echipelor de inspecție pentru punerea în executare a ordinului de inspecție și a autorizării judiciare.</p>	<p>În vederea punerii în executare a ordinului de inspecție și a autorizării judiciare echipele de inspecție pot solicita sprijinul efectivelor MAI (la primirea solicitării MAI stabilește dacă va trimite la fața locului jandarmerie sau efective de poliție).</p>	
<p>Art. 36 (8) Comunicările dintre întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate și avocatul acestora, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare al întreprinderii, respectiv după deschiderea procedurii administrative în baza</p>	<p>Alineatul 8 al articolului 36 se modifică și va avea cu următorul cuprins:</p> <p>Art. 36</p> <p>“(8)Comunicările dintre întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate și avocatul acestora, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare al</p>	<p>Eliminarea din cuprinsul Art. 36 alin.(8) a textului: “Nu pot fi ridicate ori folosite ca proba documentele pregătitoare întocmite de întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare.</p> <p>E acoperită de privilegiul legal doar corespondența purtată cu avocatul extern – pentru asigurarea dreptului la</p>	<p>Propunere text:</p> <p>Modificarea nou introdusă se poate interpreta că se pot ridica toate comunicările avocat-client dar acestea nu pot fi folosite ca probă.</p> <p>Având în vedere jurisprudența europeană care interzice inclusiv citirea și ridicarea acestor comunicări, propunem menținerea sintagmei din</p>

<p>prezentei legi ori anterior deschiderii procedurii administrative, cu condiția ca aceste comunicări să aibă legătură cu obiectul procedurii, nu pot fi ridicate ori folosite ca probă în cursul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței. <u>Nu pot fi ridicate ori folosite ca probă documentele pregătitoare întocmite de întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare.</u></p>	<p>întreprinderii sau asociației de întreprinderi, respectiv după deschiderea procedurii administrative în baza prezentei legi ori anterior deschiderii procedurii administrative, cu condiția ca aceste comunicări să aibă legătură cu obiectul procedurii, nu pot fi folosite ca probă în cursul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței".</p>	<p>apărare al companiei, nu și corespondența/ documentele întocmite de angajații întreprinderii în cauză.</p>	<p>forma legii din prezent „(...) [nu pot fi ridicate ori] folosite ca probă în cursul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței”.</p> <p>În plus, propunem și următoarele:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) să se reglementeze în mod neechivoc ce se include în „procedura administrativă”. Trebuie prevăzut că aceasta include și examinările preliminare și inspecțiile în cooperarea cu alte NCA. În caz contrar, legea se poate interpreta că privilegiul avocat-client funcționează exclusiv în cazul inspecțiilor derulate pe fondul investigațiilor ale CC, b) să existe obligația activă din partea inspectorilor de concurență de a identifica comunicările avocat-client privilegiate și a aplica în mod activ art. 36(8). <p>În măsura în care s-ar admite modificarea în forma propusă,</p>
---	---	---	--

			<p>practic s-ar elimina privilegiul legal asupra corespondenței dintre parte și avocat. Practic, orice corespondență care nu e legata strict de apărare în investigația respectivă poate fi folosită ca probă.</p> <p>În plus, considerăm că eliminarea documentelor pregătitoare care sunt întocmite de către întreprinderea investigată în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare nu este conformă jurisprudenței europene și lipsește de privilegiu legal acele documente pregătite de întreprindere ca urmare a solicitării avocatului, în cursul asistenței juridice acordate de către acesta.</p> <p>Conform Comunicării Comisiei privind cele mai bune practici de desfășurare a procedurilor inițiate în aplicarea articolelor 101 și 102 TFUE ("Comunicarea privind</p>
--	--	--	---

			<p>bunele practici" publicata in OJ C 308 din 20.10.2011), privilegiul avocat-client se aplică următoarele categorii principale de documente:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) toate comunicările cu avocatul extern după inițierea unei investigații;(b) comunicările pre-existente cu avocatul extern care se referă la obiectul investigației și sunt realizate în scopul exercitării dreptului la apărare;(c) documentele pregătitoare întocmite de societatea investigată, chiar dacă acestea nu au fost efectiv transmise avocatului extern sau nu au fost întocmite pentru scopul de a fi remise fizic unui avocat, cu condiția să fi fost întocmite exclusiv în
--	--	--	---

			<p>vederea obținerii unui sfat juridic în cadrul exercitării dreptului la apărare; și</p> <p>(d) note interne comunicate în interiorul societății investigate care redau textul sau conținutul unor comunicări cu avocatul extern care conțin sfaturi juridice.</p> <p>În ceea ce privește categoria documentelor pregătitoare interne, în Cazurile reunite T-125/03 și T-253/03 Akzo Nobel Chemicals and Akcros Chemicals c. Comisiei s-a stabilit faptul că <i>"pentru ca o persoană să poată în mod efectiv să consulte un avocat fără constrângeri și pentru ca acesta din urmă să își poată în mod efectiv îndeplini atribuțiile și furniza asistență juridică în scopul exercitării efective a dreptului la apărare, poate fi necesar, în anumite circumstanțe, ca clientul să</i></p>
--	--	--	--

			<p><i>pregătească documente de lucru sau rezumate, în special ca mecanism de colectare a unor informații utile sau esențiale pentru înțelegerea de către avocat a contextului, naturii și sferei de cuprindere a faptelor pentru care i se solicită asistența. <u>Pregătirea unor astfel de documente poate fi în mod deosebit necesară în ceea ce privește chestiuni care implică un volum mare de informații complexe, așa cum este adeseori cazul procedurilor în urma cărora sunt aplicate sancțiuni pentru încălcarea articolelor 81 și 82 TCE. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că analizarea acestor documente de către Comisie în contextul unei investigații poate prejudicia dreptul la apărare al societății investigate și interesul public al certitudinii că fiecare client își poate consulta avocatul</u></i></p>
--	--	--	---

			<p><i>fără constrângeri.</i></p> <p>Ca atare, Curtea a concluzionat că astfel de documente pregătitoare, chiar dacă nu au fost comunicate unui avocat sau nu au fost redactate în scopul remiterii în format fizic către un avocat, intră în sfera de protecție a privilegiului avocat-client, cu condiția să fi fost redactate exclusiv în scopul obținerii unor sfaturi juridice de la un avocat în contextul exercitării dreptului la apărare.</p> <p>În temeiul art. 20 din Constituție, prevederile din legislația internă trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu principiile statuate în cadrul jurisprudenței CEDO și a instanțelor comunitare privind confidențialitatea comunicărilor avocat-client și sfera dreptului la apărare.</p> <p>În acest context, atât confidențialitatea strictă cât și caracterul privilegiat al comunicărilor avocat-client au</p>
--	--	--	---

			<p>fost reținute în mod constant și uniform în jurisprudența CEDO din care menționăm aici, hotărârea Niemietz împotriva Germaniei din 16.12.1992, în cadrul căreia Curtea Europeană a statuat că, în cazul avocaților, secretul este condiția încrederii care favorizează confidențialitatea și conduce la aflarea adevărului și la înfăptuirea dreptății, însă, pe de altă parte, prin obiectul pe care îl protejează, acesta apare ca o componentă esențială a dreptului la respectarea vieții private.</p> <p>În același sens în hotărârea Foxley împotriva Regatului Unit și hotărârea Kopp împotriva Elveției din 25 martie 1998, Curtea Europeană subliniază importanța, în temeiul articolului 8 din CEDO, a principiilor confidențialității și secretului profesional care sunt asociate relației dintre avocat și clientul său.</p> <p>De asemenea, este foarte important de subliniat faptul</p>
--	--	--	--

			<p>că CEDO (2 aprilie 2015 Cauza Vinci Construction et GTM Génie Civil et Services c. Franța; 6 decembrie 2012 Cauza Michaud c. Franța) conferă avocaților un nivel foarte ridicat de protecție cu scopul de a fi capabili de a-și exercita profesia și de a depune diligența necesară pentru a oferi cea mai bună asistență juridică. În acest scop, cerința ca orice comunicare dintre avocat și clienții săi să fie ținută confidențială este considerată esențială pentru a permite o reprezentare legală și asistență adecvată și, ca atare, pentru a permite exercitarea dreptului la apărare și de acces la o instanță al clienților.</p> <p>Cu titlu de exemplu, în Olanda, art. 51 din Actul de concurență din Olanda cuprinde reguli specifice privind investigațiile autorității de concurență, precizând în mod specific că toate documentele</p>
--	--	--	---

			<p>(materialele) care în mod normal intra în obligația de nedezvaluire nu pot fi ridicate, copiate sau folosite de către autoritatea de concurență. În practică, această regulă se aplică pentru toată corespondența, inclusiv documente interne pregătite cu singurul scop de a obține asistență juridică de la avocat, orice asistență furnizată de către avocat precum și rapoarte interne și sumare ale sfatului primit de la avocat.</p> <p>Propunere text: “(8) Comunicările dintre întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate și avocatul acestora, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare al întreprinderii sau asociației de întreprinderi, respectiv după deschiderea procedurii administrative în baza prezentei legi ori anterior deschiderii procedurii administrative, cu condiția ca</p>
--	--	--	--

			<p>aceste comunicări să aibă legătură cu obiectul procedurii, nu pot fi ridicate ori folosite ca probă în cursul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței. Nu pot fi ridicate ori folosite ca probă documentele pregătitoare întocmite de întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare. Procedura administrativa in baza prezentei legi înseamnă atât procedura reglementata de art. 25 alin. (1) lit. a), art. 25 alin. (2) cât și art. 36 alin. (5).”</p> <p>În plus, considerăm că eliminarea prevederii subliniate ar contraveni jurisprudenței Curții Europene de Justiție.</p> <p>Cu titlu de exemplu: (a) Jurisprudenta CEJ (Cauza 155-79, AM & S Europe Limited împotriva Comisiei Uniunii Europene; Cauza T-39/89, Hilti</p>
--	--	--	--

			<p>Aktiengesellschaft împotriva Comisiei Uniunii Europene; TPI Cauzele conexe T-125/03 și T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd și Akcros Chemicals Ltd împotriva Comisiei Uniunii Europene).</p> <p>Actele pregătitoare întocmite în vederea exercitării dreptului la apărare trebuie să fie păstrate /întră în sfera protejată.</p> <p>De asemenea, trebuie avut în vedere și faptul că documentele pregătitoare întocmite în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare nu pot constitui probe întrucât, în majoritatea dintre aceste cazuri, ele reprezintă constatări inițiale ale părților, fără sa fi avut loc o cercetare suficienta a faptelor si probelor. Orice parte își face o evaluare inițială a faptelor și apărărilor, care ulterior, pe măsura unei cercetări aprofundate, comportă modificări semnificative. În contextul în</p>
--	--	--	---

			<p>care astfel de documente pregătitoare au un caracter imprecis, utilizarea lor ca probe este de natură a afecta semnificativ dreptul la apărare al părților, cu consecința unor sancțiuni injuste în sarcina acestora.</p>
<p>In prezent nu exista o astfel de prevedere în lege</p>	<p>La articolul 36, după alineatul (11) se adaugă un nou alineat, alin.(12) cu următorul cuprins:</p> <p>(12) În cursul inspecției inopinate, informațiile stocate sau arhivate în mediul electronic și care nu pot fi separate de documentele și informațiile supuse inspecției vor fi copiate integral și ridicate pe suport electronic. Informațiile astfel culese în timpul inspecției inopinate și care exced obiectului investigației nu vor fi folosite în instrumentarea dosarului,</p>	<p>In prezent, numeroase informații relevante pentru a proba eventuale practici anticoncurențiale sunt stocate în mediul electronic. In cadrul unei inspecții inopinate nu pot fi verificate, pe loc, toate informațiile stocate în format electronic, astfel ca trierea acestor documente se realizează ulterior, la sediul Consiliului Concurenței.</p> <p>In cazul în care se ridică o copie a hard-ului calculatorului, prevederile alin.(12) aduc precizări în sensul că informațiile care exced obiectul investigației nu vor putea fi folosite.</p> <p>Această modificare se corelează cu modificarea propusă la alin.(8) al art. 36 din lege [eliminarea sintagmei „<u>nu pot fi ridicate</u>”].</p> <p>Conform prevederilor Legii</p>	<p>În ceea ce privește această nouă prevedere propunem următoarele:</p> <p>a) Definierea sintagmei „<i>informații care nu pot fi separate de documentele și informațiile supuse inspecției</i>”, pentru o aplicare unitară și echitabilă a acestei noi prevederi;</p> <p>b) Termenul final “dosar” trebuie înlocuit cu termenul de “procedură administrativă”.</p> <p>c) În cazul aplicării acestei prevederi, să fie respectate în</p>

		<p>concurenței, exercitarea puterilor de inspectie se face in conformitate cu prevederile ROF. Mai multe detalii privind procedura de colectare si de selectare a documentelor stocate in format electronic sunt prezentate in ROF.</p>	<p>special prevederile art. 55 alin. (2) și (6) din actualul Regulament de organizare și funcționare a Consiliului Concurenței, respectiv sigilarea copiilor și inspectarea acestora numai în prezența reprezentantului întreprinderii inspectate.</p> <p>d) La momentul ridicării documentelor în format electronic, propunem să se facă două copii identice, una pentru echipa de investigație, iar cealaltă să rămână la întreprinderea inspectată (acest lucru propunem să apară expres prevăzut ori în LC, ori în alt Regulament / Instrucțiuni)</p> <p>e) De asemenea, se impune completarea acestui articol cu obligativitatea CC de a șterge documentele care nu</p>
--	--	---	--

			<p>au legătură cu instrumentarea dosarului/procedurii administrative. În caz contrar, legea se poate interpreta ca dând dreptul CC de a folosi informațiile și în afara dosarului/procedurii administrative.</p> <p>Propunere text si observații:</p> <p>(12) În cursul inspecției inopinate, informațiile stocate sau arhivate în mediul electronic și care nu pot fi separate de documentele și informațiile supuse inspecției vor fi copiate integral și ridicate pe suport electronic. Informațiile astfel culese în timpul inspecției inopinate și care exced obiectului investigației nu vor fi folosite în instrumentarea dosarului sau pentru deschiderea unor alte</p>
--	--	--	--

			<p>investigații.</p> <p>Ar fi vorba de un nou alin. (13) al art. 36, alin. (12) existand deja in forma actuala a LC.</p> <p>O astfel de prevedere, în forma sa actuală, este de natură să încalce principiul proporționalității intervenției CC în activitatea întreprinderii vizate de inspecția inopinată. Mai mult, ridicarea unor informații care nu formează obiectul ordinului de inspecție și, implicit, al autorizației judiciare a acesteia ar putea conduce la încălcarea dreptului la apărare și al prezumției de nevinovăție al întreprinderii vizate de inspecția inopinată. Astfel, s-ar ajunge la o practică a CC contrară dreptului la un proces echitabil și la încălcarea dreptului întreprinderii la viață privată, în sensul jurisprudenței</p>
--	--	--	--

			<p>CEDO.</p> <p>Mai mult, o asemenea prevedere este contrara jurisprudenței constante a CJUE, în materia inspecțiilor inopinate, reconfirmată recent de Hotărârea CJUE din 18 iunie 2015 în cauza Deutsche Bahn (C-583/13 P).</p> <p>În plus, conform articolului 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003, informațiile colectate în cursul investigațiilor nu trebuie utilizate în alte scopuri decât cele indicate în mandatul de inspecție sau în decizia de inspecție (a se vedea în acest sens Hotărârea Dow Benelux/Comisia, 85/87, EU:C:1989:379, punctul 17). În această privință, Curtea a precizat că o astfel de cerință urmărește să protejeze, cu</p>
--	--	--	---

			<p>respectarea secretului profesional, expres menționat la articolul 28 amintit, dreptul la apărare, a cărei garantare face obiectul articolului 20 alineatul (4). Astfel, acest drept ar fi grav compromis dacă CC ar putea invoca împotriva întreprinderilor probe care, obținute în cursul unei investigații, ar fi străine de obiectul și de scopul acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea Dow Benelux/Comisia, 85/87, EU:C:1989:379, punctul 18). În virtutea considerentelor de mai sus, în sensul protejării dreptului la apărare a întreprinderilor supuse unei inspecții inopinate și pentru a nu încuraja o potențială practică de „fishing expeditions” din partea CC propunem completarea alineatului propus cu</p>
--	--	--	---

			<p>mențiunea ca informațiile culese în timpul unei inspecții inopinate ce exced obiectului investigației nu pot fi folosite „pentru deschiderea unor alte investigații”.</p>
<p>Art. 51 alin. (1), introducerea unei noi litere, (f).</p> <p>Art. 52 alin. (1), introducerea unei noi litere, (c)</p> <p>Introducerea unui nou articol, art. 52¹, privind sancțiunile aplicate persoanelor fizice pentru furnizarea de informații</p>	<p>După litera (e) alineatul (1) al articolului 51 se introduce o nouă litera lit. (f), cu următorul cuprins:</p> <p>Art. 51 alin. (1) „f) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare cu ocazia interviurilor desfășurate în temeiul art. 35¹ din lege”.</p> <p>După litera (b) alineatul (1) al articolului 52 se introduce o nouă litera lit. (c), cu următorul cuprins:</p> <p>Art. 52 alin. (1) „c) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare cu ocazia interviurilor desfășurate în temeiul art. 35¹ din lege”.</p> <p>Dupa articolul 52 se introduce un</p>	<p>Pentru eficientizarea instrumentelor de investigație este utilă reglementarea în LC a interviurilor, cu posibilitatea ca, odată ce consimt să fie interviuate, persoanele respective să poată fi sancționate în situația în care furnizează informații inexacte sau care induc autoritatea de concurență în eroare în cadrul interviului. Refuzul de a răspunde la întrebări poate fi însă motivat, de aceea nu este recomandată sancționarea și în situația nefurnizării de informații în cadrul interviului. Ca și luarea declarațiilor [în baza art. 35 (luarea declarațiilor în cadrul investigațiilor) și art. 36 (în cadrul inspecțiilor)] și solicitarea de informații în cadrul investigației în baza art. 34, interviurile trebuie realizată cu respectarea principiului de drept al protecției împotriva autoincriminării. În ce privește posibilitatea utilizării</p>	<p>Propunere text: Art. 51 alin. (1) litera (f) trebuie completat cu sintagma „cu respectarea dreptului părții ascultate de a nu se auto-incrimina”.</p> <p>Pentru bună regulă, avem aceeași propunere și la art. 52 alin. (1) litera (c) și art. 52¹.</p>

<p>inexacte, incomplete sau care induc în eroare cu ocazia interviurilor</p>	<p>nou articol, art. 52¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 52¹ Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 la 20.000 lei furnizarea de către o persoană fizică de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare cu ocazia interviurilor desfășurate în temeiul art. 35¹ din lege”.</p>	<p>interviului de către Comisia Europeană și autoritățile de concurență din UE, precum și modul în care acesta se realizează (pe bază voluntară sau obligatoriu), atât Comisia Europeană, cât și autoritățile naționale de concurență din statele membre ale UE, cu excepția Croației, au în legislația antitrust dispoziții exprese privind puterea autorității de concurență de a intervieva întreprinderile suspectate de săvârșirea unei încălcări. Chiar dacă nu se prevede expres în legislația națională de concurență, Croația are și ea posibilitatea utilizării acestui instrument, posibilitate dedusă din alte dispoziții legale, jurisprudență și practică. Danemarca poate derula interviuri doar în cadrul inspecțiilor inopinate, iar Spania are dispoziții exprese privind interviurile doar în aplicarea politicii de clemență, dar are în vedere și posibilitatea încadrării întrebărilor în categoria solicitărilor de informații, care au caracter obligatoriu. Mare parte din autoritățile de concurență au puteri expres prevăzute de lege de a derula interviuri obligatorii, sub sancțiune pentru neprezentare la interviu sau pentru</p>	
--	--	--	--

		<p>refuzul de a răspunde la întrebările adresate de autoritate (Austria, Bulgaria, Estonia, Franța, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, UK) Britanie, Olanda, Slovacia, Suedia, Ungaria)¹. O serie de autorități de concurență consideră că au o putere implicită de a derula interviuri cu caracter obligatoriu, deși legislația lor națională nu consacră expres caracterul obligatoriu al interviurilor derulate de autoritatea de concurență (Belgia, Cehia)</p>	
<p>Art. 55 (1) Individualizarea sancțiunilor prevăzute la art. 51, 52, 53 și 54 se face ținând seama de gravitatea și durata faptei. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, precum și gradarea pe tranșe a</p>	<p>După alineatul (3) al articolului 55 se introduce un nou alineat alin. (3)¹, cu următorul cuprins:</p> <p><u>(3)¹ În situația în care solicitarea prevăzută la alin. (3) intervine înainte de comunicarea raportului de investigație, Consiliul Concurenței va putea aplica o procedură simplificată, conform instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor alin. (1).</u></p>	<p>Se completează textul de lege astfel incat sa se clarifice faptul ca atunci cand o companie recunoaste incalcarea legii concurenței anterior comunicarii raportului de investigație, se va urma o procedura simplificata.</p> <p>Această procedură simplificată trebuie să implice și accesul la dosarul investigației, în prealabil.</p>	<p>Observații:</p> <p>Asa cum am precizat anterior, pentru buna regula, propunem ca modificarile la legislatia secundara necesare si relevante din perspectiva modificarilor la lege sa fie dezbatute public in acelasi timp, pentru o mai buna coroborare a modificarilor. În plus, Consiliul ar trebui să informeze toate părțile din dosar despre o solicitare de recunoaștere venită din partea</p>

¹ Enumerarea are la bază răspunsurile ANC la chestionarele ECN privind puterile de investigație. Chestionarele respective nu fac distincție cu privire la cadrul interviurilor (în timpul inspecțiilor sau în afara acestui cadru). Chiar în situația statelor enumerate, din legislația națională a acestora în domeniul concurenței nu rezultă obligativitatea pentru întreprinderi de a da declarații sau de a răspunde la interviuri.

<p>acestora.</p> <p>(2)În cazul contravențiilor prevăzute la art. 53 alin. (1), dacă întreprinderea recunoaște, în mod expres, săvârșirea faptei anticoncurențiale și, acolo unde este cazul, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței va aplica o reducere a cuantumului amenzii cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul determinat potrivit instrucțiunilor adoptate conform prevederilor alin. (1), inclusiv atunci când acesta este stabilit la minimul prevăzut de lege.</p> <p>(3)Reducerea cuantumului amenzii în baza alin. (2) este posibilă doar pe baza unei solicitări exprese formulate de întreprinderea interesată. Solicitarea va conține recunoașterea clară și neechivocă a răspunderii pentru încălcare, precum și</p>			<p>uneia dintre ele și să le ofere șansa să beneficieze de acest regim, în condițiile în care este vorba de fapte săvârșite împreună de către acestea.</p> <p>Este un mecanism care ar trebui aplicat, de asemenea, și în cazul angajamentelor dintr-o anumită industrie (de exemplu: în situația investigațiilor sectoriale) – toate întreprinderile din aceeași industrie, concurente între ele, trebuie să aibă posibilitatea de a beneficia de angajamente, chiar și pentru acorduri verticale anticoncurențiale. În caz contrar, angajamentele/recunoașterile riscă să afecteze, indirect, echilibrul concurențial între întreprinderile de pe o anumită piață.</p> <p>Ca o ultimă observație, Consiliul ar trebui să prevadă, în instrucțiunile privind individualizarea sancțiunilor sau în cuprinsul legii, condițiile în care o sancțiune nu va aplicată, chiar dacă se constată</p>
--	--	--	---

<p>o declarație privind acceptarea cuantumului maxim al amenzii pe care o va plăti întreprinderea. În cazul în care întreprinderea atacă în contencios administrativ decizia adoptată de Consiliul Concurenței, aceasta nu va mai beneficia de reducerea amenzii acordată ca urmare a recunoașterii, iar Consiliul Concurenței este liber să utilizeze recunoașterea formulată în această fază, precum și orice altă dovadă furnizată de întreprinderea implicată.</p> <p>(4)În cazurile implicând părți care au beneficiat de clemență, reducerea cuantumului amenzii ca urmare a recunoașterii va fi adăugată reducerii aplicate în urma procedurii de clemență, fără ca însumate să depășească 60% din nivelul determinat conform instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor.</p>			<p>încălcarea legii – fapte nepuse în aplicare plus lipsa recidivei etc. În actuala reglementare, aplicarea unei amenzi contravenționale este o posibilitate, nu o obligație a Consiliului Concurenței, dar nu sunt prevăzute condițiile în care este posibil să nu se aplice o amendă ceea ce conduce la amenzi disproporționate, prin prisma existenței minimului de 0,5% din cifra de afaceri, în anumite cazuri (over-enforcement).</p>
---	--	--	---

<p>(5) Consiliul Concurenței stabilește prin instrucțiuni procedura specifică privind cadrul pentru acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei fapte anticoncurențiale.</p>			
--	--	--	--

<p>îPantouflage - In prezent nu există o astfel de prevedere în lege</p>	<p>După articolul 67 se introduce în lege un nou articol , art. 68, cu următorul conținut:</p> <p>“(1) După încetarea mandatului sau, după caz, a raportului de serviciu, membrii Plenului Consiliului Concurenței și inspectorii de concurență nu pot desfășura, în mod direct sau indirect, activități profesionale pentru întreprinderile implicate în cazurile instrumentate de către Consiliul Concurenței și la care au participat, în mod direct, în ultimii trei ani.</p> <p>(2) Interdicția prevăzută la alin.(1) se aplică pentru o perioadă de trei ani de la data încetării mandatului, respectiv a raportului de serviciu.</p> <p>(3) În situația în care se exercită o activitate profesională cu încălcarea prevederilor alin.(1) și alin.(2), Consiliul Concurenței se poate adresa secției civile a Tribunalului București, solicitând după caz următoarele:</p>	<p>In exercitarea atribuțiilor conferite de legea concurenței, inspectorii de concurență și membrii Plenului au acces la informații care nu sunt destinate publicului larg.</p> <p>Pentru a asigura o protecție eficientă a informațiilor obținute în cazurile instrumentate și pentru a evita utilizarea lor în exercitarea unor activități desfășurate după încetarea mandatului sau a raporturilor de serviciu, se prevede restricții atât în exercițiul funcției publice, ținând seama de specificul activității Consiliului Concurenței, cât și după încetarea exercitării demnității/funcției publice.</p>	<p>Este neclară sfera de aplicare a termenului „indirect” din formularea „(...) <i>inspectorii de concurență nu pot desfășura, în mod direct sau indirect, activități profesionale pentru întreprinderile implicate (...)</i>”.</p> <p>În ipoteza în care un fost membru al Consiliului Concurenței / un fost inspector își desfășoară noua activitate în cadrul unei entități, acest text de lege nu trebuie interpretat în sensul în care întreaga entitate nu poate desfășura activități profesionale pentru întreprinderile implicate în cazurile instrumentate de către Consiliul Concurenței. Propunem ca textul să menționeze expres acest lucru, numai persoana vizată neputându-se implica în activități profesionale pentru întreprinderile avute în vedere.</p>
---	--	--	--

	<p>a) încetarea activităților pârâtului care sunt incompatibile cu interesul legitim al autorității de concurență;</p> <p>b) obligarea pârâtului și a întreprinderii la care acesta își desfășoară activitatea la plata unor despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin nerespectarea interdicției prevăzute la alin. (1) și (2).”</p>		<p>Orice alte persoane din cadrul entității cu care colaborează fostul membru/inspector pot desfășura orice fel de activități pentru aceste întreprinderi.</p> <p>În ceea ce privește președintele Consiliului Concurenței și nou înființata poziție de director general, interdicția trebuie extinsă la toate activitățile Consiliului, timp de 2-3 ani, după încetarea mandatului, în schimbul plății unei indemnizații reprezentând 75% din indemnizația avută în funcția anterioară. Trebuie avut în vedere faptul că președintele instituției este și conducătorul personalului și are atribuții disciplinare asupra acestuia. La rândul său, directorul general va fi implicat în practic toate activitățile Consiliului Concurenței de aplicare a regulilor de concurență:</p>
--	--	--	---

			investigații etc.
--	--	--	-------------------

<p>Art. 63 (1)Fapta oricărei persoane care exercită funcția de administrator, reprezentant legal ori care exercită în orice alt mod funcții de conducere într-o întreprindere de a concepe sau organiza, cu intenție, vreuna dintre practicile interzise potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) și care nu sunt exceptate potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani ori cu amendă și interzicerea unor drepturi.</p>	<p>Alineatul (1) al art. 63 se modifica si va avea urmatorul cuprins: (1)Fapta oricărei persoane care exercită funcția de administrator, reprezentant legal ori care exercită în orice alt mod funcții de conducere într-o întreprindere de a concepe sau organiza, cu intenție, intelegeri intre concurenti cu privire la fixarea prețurilor de vânzare a produselor către terți, limitarea producției sau a vânzărilor, respectiv împărțirea piețelor sau a clienților constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani ori cu amendă și interzicerea unor drepturi.</p>	<p>Se propune modificarea textului de lege astfel incat raspunderea penala pentru savarsirea unor practici anticoncurentiale sa poata interveni doar pentru cele mai grave incalcari ale legii concurentei si anume in cazurile de cartel (fixarea preturilor, limitarea productiei sau a vânzărilor, împărțirea piețelor sau a clienților).</p>	<p>Considerăm foarte utilă modificarea propusă, în sensul restrângerii sferei practicilor interzise de articolul 5 alin (1) care să fie clarificate drept element material al infracțiunii. Totuși, pentru a evita o posibilă incriminare din perspectivă penală a unor fapte care din perspectiva regulilor de concurență să nu reprezinte încălcări sancționabile, deoarece ar beneficia de exceptare individuală în baza art. 5 (2) din Legea concurenței 21/1997 sau a art. 101(3) TFUE, propunem completarea modificării astfel:</p> <p>(1) Fapta oricărei persoane care exercită funcția de administrator, reprezentant legal ori care exercită în orice alt mod funcții de conducere într-o întreprindere de a concepe sau organiza, cu</p>
--	--	--	--

			<p>intenție, înțelegeri între concurenți cu privire la fixarea prețurilor de vânzare a produselor către terți, limitarea producției sau a vânzărilor, respectiv împărțirea piețelor sau a clienților și care nu sunt exceptate potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) sau a articolului 101 alin (3) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani ori cu amendă și interzicerea unor drepturi.</p>
--	--	--	---

